

wolu cjinili, a to slubenje do-
stali.

* Eur. 21, 19. Iac. 5, 7.

37. Pschetož* po malej kwili
budje ton pschindž, kiž pschindž
ma, a nebudje šo komđicj.

* I. Petr. 1, 6. Hag. 2, 7.

38. * Prawy pak budje
swjery žiwj. Ale schtuž + wot-
stupicj budje, na tym moja du-
scha Janeho spodobanja mječj
nebudje.

* Rom. 1, 17. † Prov. 3, 32.

39. My pak nejšmij wot
tých, kiž wotstupja, a satamani
budja, ale wot tých, kiž wjerja,
a duschu wumoža.

Ton II. Staw.

Wot teje sbožnyh cjinjazej wjernj.

1. Ta wjera pak je * twerde
salozjenje teho, na kotrej
nadžiju stajimy, a je wjeste do-
wedženje teho schtož newidžimy.

* Rom. 8, 38. I. Cor. 2, 9.

2. Pschetož psches tušamu
bu cji stari wobšwjetjenje do-
stali.

3. Psches wjeru posnajemy,
so ton šwjet psches * Bože klo-
wo je dokonjany, a so schitko,
schtož widžimy, snitscheho je
sczinene. * Zeb, 1, 10.

4. Psches wjeru je Bohu
polniſchi wopor woprował * Kraja woſſchol, kotrej sa herbe
Abel, dyžli Rain, psches kotrej ſtwo ſacj mjejesche, a won

šo wopokaſalo je, so je prawy,
jako Boh ſwjetjenje da wot
jeho darow: A psches tušamu
won hishcje recji, hacj runje
wumreł je. * Gen. 4, 4.

5. Psches wjeru* bu Enoch
pscheſhadženn, so by ſmercje
newoladał, a nebu namakany,
tehodla, so Boh jeho bjesche
pscheſhadžil, pschetož predn hacj
won bu pscheſhadženn, ie won
ſwjetjenje mjeł, so šo Bohu je
spodobał. * Gen. 5, 24.

6. Ale* bes wjery možno
neje, Bohu šo spodobacj:
Pschetož schtuž k Bohu je
pschindž, ton ma wjericj, so
Boh je, a so won tym, kotsij
jeho pyttaju, mytto dawa,
* Jer. 5, 3.

7. Psches wjeru je * Noa
(wot Boha + napominany, so
šo teho bojesche, schtož hishcje
widžicj nebjesche,) ton kaschcј
pschihottował, kſboju ſwojeho
doma, psches kotrej won ſwjet
satama, a je tu praudosž her-
bował, kiž psches wjeru pschin-
dje. * Gen. 6, 8. 14. † Rom. 4,

20. Rom. 3, 22. 24.

8. Psches wjeru bje Abra-
ham poſkuschny, jako won *
powelany bu, so by do teho
kraja woſſchol, kotrej sa herbe
wojndje,